

Гено лъо шилетарино,

Гено лъо ичеренино...

И знае Хаджи Димитър, че Гено шилитаринът ще донесе всичко, което е поръчал. Защото ичеренци знаят да ценят горските юнаци, пък и те са ги закриляли. Надолу по реката е и друго едно село, също тясно свързано с хайдутите — с. Градец.

Насреща, на югоизток се изправя грамадата на Катъгово. И тя е прорязана с хайдушки извори и местности. Зад нея, но вече невидими за нас, се нареждат места едни от други по-важни. Там са Матей — някогашно село, в което са намирал приют не малко хайдуте. След него е дългата верига на Гребенец, приютила в себе си Нивището, което познава победата на Панайотхитовата дружина, Рамадана — често зимовище на дружината му. Там са и Сейменските гробища, станали известни с поражението, което е нанесъл Цоню войвода над сеймените. А там, където Гребенец се снишава и се провира р. Мараш, са станали две значителни хайдушки сражения — на Трифон войвода и на Хитовата дружина.

В далечината се виждат и други места — хайдушки сборища — Стидово (над с. Градец) и Равния букак (Равно буче) над с. Медвен. Но да продължим нашия път.

От Харамията, почти по билото продължаваме на запад. В дясно се простира стръмен дол — Девеците, някогашно свърталище на хайдуте. Излизаме на открита поляна. Пред нас се изправя заоблен връх. Това е Българка — най-високият връх в Източна Стара планина — 1181 м. Естествено и той е свързан с хайдутството. Изворите на запад от него неведнъж са приютявали смелите хайдуте. Нещо повече. Тук е „съчинен в Стара планина, на мястото, що се нарича Българка, на запад в усойната, два часа разстояние на север от Сливен, 1867 г., май 28-ий“ от четата на П. Хитов със знаменосец В. Левски „Закон за българското народно въстание, по който ще да се управлява българската народна войска в 1867 г.“

Изкачим ли се на Българка, пред нас на север се откриват планински вериги, все свързани с хайдутството. В далечината на североизток се вижда с. Нейково, старо хайдушко гнездо. Току над него е оредялата вече Кадън кория,